

výběr salonu, knihy

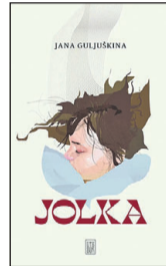
Petr Hruška: Spatřil jsem svou tvář knihu vybral Michal Šanda

Před pěti sty lety 8. září 1522 se z námořní flotily, která vyplula na cestu kolem světa, do domovského přístavu navrátila jediná loď. Slavný portugalský mořeplavec Fernão de Magalhães byl v průběhu plavby (pravděpodobně filipínskými domorodci) zabit, a proto zprávu o prožitých dobrodružstvích sepsal italský rytíř Antonio Pigafetta. A právě jeho zápisky se nechal inspirovat básník Petr Hruška (k přečtení doporučuji i jeho knížky *Obývací nepokoje*, *Auta vjíždějí do lodí*, *Darmata* či *Nevlastní*). Na podkladě historických kulis do sbírky zahrnul nespočet vlastních uhrančivých postřehů o životě. A vznikla čirá poezie. Čtenářský zážitek. *Sešel jsem s lampou do skladu věcí / určených k obchodování. / ... / Bedny se zrcátka se překotily. / Spatřil jsem svou tvář, / spatřil jsem svou tvář, / spatřil jsem svou tvář tolikrát, / až jsem couvnu.* (Host)

Jana Guljuškina: Jolka knihu vybral Jakub Šofar

Když už nejsme schopni překonat nutkání neustále se bičovat historickými tématy, mohli bychom se postupně aspoň posouvat po časové ose k přítomnosti... Debut vystudované rusistky Jany Guljuškiny je románem zakotveným v době po roce 1989, a ani obvyklá osobní či rodinná paměť si dobou předtím nevypomáhá. Jolka (Jolana) je na studijním pobytu v Petrohradě, a není v tom jen láska k Dostojevskému. Utíká před problémy, rozpadem manželství rodičů a svou stále se zvětšující odlišností od spolužaček či kamarádek. Rusko v polovině nultých let 21. století je už zase pomalu se „normalizujícím“ impériem, i když autorčin text není v žádném případě ideologický ani propagandistický. Naopak, kromě poměrně komplikovaného milostného života hrdinky je to též povedené a zajímavé srovnání shodného i odlišného bytí v české a ruské společnosti. (Dybbuk)

Luboš Beniak: Špidla aneb Zdroje jsou... knihu vybral Jakub Šofar

Podlehli jsme mylné představě, že porážka v zápase o nějakou jednotlivost by nám fatálně ublížila, a proto jsme se zápasům radši vyhnuli. V politice přitom není nic lepšího než spravedlivý boj, protože i když v něm prohrájete, nakonec vám dějiny dají za pravdu – říká o „prohře“ české sociální demokracie vystudovaný historik, později politik, ministr, premiér a eurokomisař Vladimír Špidla. Pro mnohé Marťan v české politice, ale bezesporu slušný, skromný a poučený člověk. Mohou ale slušní lidé v politice přežít? V dialogu s Lubošem Beniakem komentuje Špidla svůj politický život (ale vysvětluje třeba i své názory na řešení důchodové problematiky) v sedmi tematických částech. Knižní rozhovor je doplněn množstvím fotografií, ale rovněž „slovníčkem“ osob, které expremiér zmiňuje. Na část z nich už jsme zapomněli. (Prostor)

